

Dz. U. 2023 poz. 1429

Opracowano na
podstawie: t.j.
Dz. U. z 2026 r.
poz. 873.

U S T A W A

z dnia 7 lipca 2023 r.

o świadczeniu wspierającym**Rozdział 1****Przepisy ogólne**

Art. 1. Ustawa określa warunki nabywania prawa do świadczenia kierowanego do osób niepełnosprawnych mających potrzebę wsparcia, zwanego dalej „świadczeniem wspierającym”, oraz zasady przyznawania i wypłacania tego świadczenia.

Art. 2. 1. Świadczenie wspierające przysługuje:

- 1) obywatelom polskim;
- 2) cudzoziemcom:
 - a) obywatelom Unii Europejskiej, Europejskiego Obszaru Gospodarczego albo Konfederacji Szwajcarskiej,
 - b) jeżeli wynika to z wiążących Rzeczpospolitą Polską dwustronnych umów międzynarodowych o zabezpieczeniu społecznym,
 - c) przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 127 lub art. 137a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2025 r. poz. 1079 i 1794 oraz z 2026 r. poz. 203), jeżeli zamieszkują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - d) posiadającym kartę pobytu z adnotacją „dostęp do rynku pracy”, jeżeli zamieszkują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem obywateli państw trzecich, którzy uzyskali zezwolenie na pracę na terytorium państwa członkowskiego na okres nieprzekraczający 6 miesięcy, obywateli państw trzecich przyjętych w celu podjęcia studiów lub pracy

sezonowej oraz obywateli państw trzecich, którzy mają prawo do wykonywania pracy na podstawie wizy,

e) przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 139a ust. 1 lub art. 139o ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub
- w związku z korzystaniem z mobilności krótkoterminowej pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa na warunkach określonych w art. 139n ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach
- jeżeli zamieszkują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem cudzoziemców, którym zezwolono na pobyt i pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres nieprzekraczający 9 miesięcy, chyba że dwustronne umowy międzynarodowe o zabezpieczeniu społecznym stanowią inaczej,

f) przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 151 lub art. 151b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub
- na podstawie wizy krajowej w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, lub
- w związku z korzystaniem z mobilności krótkoterminowej naukowca na warunkach określonych w art. 156b ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach
- z wyłączeniem cudzoziemców, którym zezwolono na pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres nieprzekraczający 6 miesięcy, chyba że dwustronne umowy międzynarodowe o zabezpieczeniu społecznym stanowią inaczej,

g) przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelom Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. b, d, e lub f Umowy z dnia 24 stycznia 2020 r. o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii

Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz. Urz. UE L 29 z 31.01.2020, str. 7, z późn. zm.¹⁾).

2. Świadczenie wspierające przysługuje osobom, o których mowa w ust. 1, jeżeli zamieszkują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres, w którym otrzymują świadczenie wspierające.

Rozdział 2

Świadczenie wspierające

Art. 3. 1. Celem świadczenia wspierającego jest udzielenie osobom niepełnosprawnym mającym potrzebę wsparcia pomocy służącej częściowemu pokryciu wydatków związanych z zaspokojeniem szczególnych potrzeb życiowych tych osób.

2. Świadczenie wspierające przysługuje osobie w wieku od ukończenia 18. roku życia posiadającej decyzję ustalającą poziom potrzeby wsparcia, o której mowa w art. 6b^[3] ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 913, 1301, 1665 i 1746 oraz z 2026 r. poz. 26), zwanej dalej „decyzją ustalającą poziom potrzeby wsparcia”, w której potrzebę wsparcia określono na poziomie od 70 do 100 punktów w skali potrzeby wsparcia, o której mowa w art. 4b ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

Art. 4. 1. Świadczenie wspierające przysługuje miesięcznie w wysokości:

- 1) 220 % renty socjalnej – jeżeli w decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia potrzebę tę określono na poziomie od 95 do 100 punktów w skali potrzeby wsparcia, o której mowa w art. 4b ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych;
- 2) 180 % renty socjalnej – jeżeli w decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia potrzebę tę określono na poziomie od 90 do 94 punktów w skali potrzeby wsparcia, o której mowa w art. 4b ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych;

¹⁾ Zmiany wymienionej umowy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 187 z 12.06.2020, str. 12, Dz. Urz. UE L 225 z 14.07.2020, str. 53, Dz. Urz. UE L 443 z 30.12.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 43 z 24.02.2022, str. 84 oraz Dz. Urz. UE L 131 z 05.05.2022, str. 9.

- 3) 120 % renty socjalnej – jeżeli w decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia potrzebę tę określono na poziomie od 85 do 89 punktów w skali potrzeby wsparcia, o której mowa w art. 4b ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych;
- 4) 80 % renty socjalnej – jeżeli w decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia potrzebę tę określono na poziomie od 80 do 84 punktów w skali potrzeby wsparcia, o której mowa w art. 4b ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych;
- 5) 60 % renty socjalnej – jeżeli w decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia potrzebę tę określono na poziomie od 75 do 79 punktów w skali potrzeby wsparcia, o której mowa w art. 4b ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych;
- 6) 40 % renty socjalnej – jeżeli w decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia potrzebę tę określono na poziomie od 70 do 74 punktów w skali potrzeby wsparcia, o której mowa w art. 4b ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

2. Wysokość świadczenia wspierającego ustalanego w sposób określony w ust. 1 zaokrągla się do pełnych złotych w górę.

3. W razie śmierci osoby, o której mowa w art. 3 ust. 2, świadczenie wspierające pobierane przez tę osobę przysługuje osobie wspólnie z nią zamieszkującej i gospodarującej za pełny miesiąc, w którym nastąpił zgon, o ile świadczenie to nie zostało za ten miesiąc wypłacone już osobie, o której mowa w art. 3 ust. 2.

4. Roszczenie o wypłatę świadczenia wspierającego na zasadach określonych w ust. 3 wygasa po upływie 12 miesięcy od dnia śmierci osoby, której świadczenie wspierające przysługiwało.

Art. 5. Świadczenie wspierające nie przysługuje, jeżeli:

- 1) osoba, o której mowa w art. 3 ust. 2, została umieszczona w domu pomocy społecznej, w rodzinnym domu pomocy, zakładzie opiekuńczo-leczniczym, zakładzie pielęgnacyjno-opiekuńczym, placówce zapewniającej całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym, przewlekle chorym lub osobom w podeszłym wieku, o której mowa w przepisach o pomocy społecznej,

zakładzie karnym, zakładzie poprawczym, areszcie śledczym albo schronisku dla nieletnich;

- 2) osoba, o której mowa w art. 3 ust. 2, jest uprawniona za granicą do świadczenia o podobnym charakterze do świadczenia wspierającego, chyba że dwustronne umowy o zabezpieczeniu społecznym stanowią inaczej;
- 3) na osobę, o której mowa w art. 3 ust. 2, inna osoba jest uprawniona za granicą do świadczenia na pokrycie wydatków związanych z opieką, chyba że dwustronne umowy o zabezpieczeniu społecznym stanowią inaczej.

Art. 6. 1. Za osobę, która nie podejmuje zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej ze względu na potrzebę udzielania wsparcia osobie, o której mowa w art. 3 ust. 2, wspólnie z nią zamieszkującej i gospodarującej, Zakład Ubezpieczeń Społecznych opłaca składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z ubezpieczenia społecznego, na zasadach określonych w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 199, 252, 426, 473, 507 i 734) oraz składki na ubezpieczenie zdrowotne na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1461, 1537 i 1739 oraz z 2026 r. poz. 26, 203 i 791).

2. Prawo do objęcia ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi oraz ubezpieczeniem zdrowotnym przysługuje tylko jednej osobie, o której mowa w ust. 1.

Rozdział 3

Podmioty realizujące zadania w zakresie świadczenia wspierającego

Art. 7. 1. Postępowanie w sprawie świadczenia wspierającego prowadzi oraz świadczenie to wypłaca Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

2. Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych może wyznaczyć do realizacji całości lub części zadań, o których mowa w ust. 1, jednostki organizacyjne Zakładu Ubezpieczeń Społecznych inne niż jednostki właściwe ze względu na miejsce zamieszkania osoby ubiegającej się o świadczenie wspierające lub pobierającej świadczenie wspierające.

Art. 8. Nadzór nad zgodnością działań Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie realizacji świadczenia wspierającego z obowiązującymi przepisami sprawuje minister właściwy do spraw rodziny. Nadzór ten nie może dotyczyć spraw indywidualnych.

Rozdział 4

Postępowanie w sprawach o świadczenie wspierające

Art. 9. 1. Ustalenie prawa do świadczenia wspierającego oraz jego wypłata następują na wniosek osoby, o której mowa w art. 3 ust. 2, lub osoby upoważnionej do jej reprezentowania.

2. Wniosek o ustalenie prawa do świadczenia wspierającego, zwany dalej „wnioskiem”, składa się niewcześnie niż w miesiącu, w którym decyzja ustalająca poziom potrzeby wsparcia stała się ostateczna.

3. Wniosek składa się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

4. Wniosek zawiera:

- 1) dane dotyczące osoby, o której mowa w art. 3 ust. 2, a w przypadku gdy nie jest ona wnioskodawcą, również dane wnioskodawcy obejmujące: imię, nazwisko, nazwisko rodowe, datę urodzenia, adres miejsca zamieszkania, obywatelstwo, płeć, numer PESEL, a w przypadku gdy nie nadano numeru PESEL – numer i serię dokumentu potwierdzającego tożsamość, adres poczty elektronicznej, numer telefonu, numer rachunku płatniczego w kraju lub numer wydanego w kraju instrumentu płatniczego w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2026 r. poz. 623);
- 2) oznaczenie decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia, obejmujące w szczególności numer decyzji.

5. Do wniosku dołącza się odpowiednio zaświadczenia lub oświadczenia oraz dowody niezbędne do ustalenia prawa do świadczenia wspierającego:

- 1) kartę pobytu – w przypadku cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 127 lub art. 137a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 2) kartę pobytu i decyzję o udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub inny dokument uprawniający cudzoziemca do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który uprawnia do wykonywania pracy;
- 3) inne dokumenty, w tym oświadczenia, niezbędne do ustalenia prawa do świadczenia wspierającego.

6. Informacje przedstawione we wniosku i załącznikach składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający

oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 10. Ustalając prawo do świadczenia wspierającego, uwzględnia się informacje i dokumenty, o których mowa w art. 9 ust. 4 i 5, oraz informacje uzyskane lub zweryfikowane z rejestrów publicznych, o których mowa w art. 23 ust. 1.

Art. 11. 1. Wniosek i załączniki są składane wyłącznie w postaci elektronicznej za pomocą:

- 1) profilu informacyjnego utworzonego w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych;
- 2) systemu teleinformatycznego banków krajowych oraz spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych świadczących usługi drogą elektroniczną, spełniających wymogi określone w informacji zamieszczonej na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych;
- 3) systemu teleinformatycznego utworzonego przez ministra właściwego do spraw rodziny.

2. Osobie składającej wniosek i załączniki w sposób określony w ust. 1 pkt 2 lub 3, która nie posiada profilu informacyjnego w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, profil ten zakłada Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

3. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie porozumienia, może zapewnić dostęp do środków technicznych umożliwiających złożenie wniosku i załączników oraz zapewnić pomoc przy wnoszeniu tych dokumentów w miejscu innym niż siedziba, oddział lub wyznaczona jednostka organizacyjna Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Art. 12. 1. Wniosek i załączniki składa się za pomocą:

- 1) profilu informacyjnego, o którym mowa w art. 11 ust. 1 pkt 1, po opatrzeniu ich kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym lub wykorzystując sposób potwierdzania pochodzenia oraz integralności danych udostępniony przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych bezpłatnie w systemie teleinformatycznym;
- 2) systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 11 ust. 1 pkt 2, po uwierzytelnieniu ich przy użyciu danych uwierzytelniających stosowanych przez

bank krajowy lub spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową do weryfikacji w drodze elektronicznej posiadacza rachunku;

- 3) systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 11 ust. 1 pkt 3, po uwierzytelnieniu wnioskodawcy przy użyciu profilu zaufanego, profilu osobistego, innego środka identyfikacji elektronicznej wydanego w systemie identyfikacji elektronicznej przyłączonym do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej, o którym mowa w art. 21a ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1725 oraz z 2026 r. poz. 252), adekwatnie do poziomu bezpieczeństwa środka identyfikacji elektronicznej wymaganego dla usług świadczonych w tym systemie, danych weryfikowanych za pomocą kwalifikowanego certyfikatu podpisu elektronicznego, jeżeli te dane pozwalają na identyfikację i uwierzytelnienie wymagane w celu realizacji usługi online, albo innych technologii, jeżeli zostaną udostępnione w tym systemie.

2. Na potrzeby złożenia wniosku i załączników bank krajowy na wniosek klienta, spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa na wniosek członka i minister właściwy do spraw rodziny na wniosek osoby, o której mowa w art. 9 ust. 1, przekazują do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych dane niezbędne do uwierzytelnienia, pozwalające na założenie profilu informacyjnego, o którym mowa w art. 11 ust. 1 pkt 1.

Art. 13. 1. Przyznanie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych świadczenia wspierającego nie wymaga wydania decyzji.

2. Zakład Ubezpieczeń Społecznych udostępnia osobie ubiegającej się o świadczenie wspierające informację o przyznaniu tego świadczenia oraz o zgłoszeniu do ubezpieczenia zdrowotnego na jej profilu informacyjnym utworzonym w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Informacja o przyznaniu świadczenia wspierającego oraz o zgłoszeniu do ubezpieczenia zdrowotnego lub zawiadomienie o umieszczeniu tej informacji oraz zgłoszenia do ubezpieczenia zdrowotnego na profilu informacyjnym mogą zostać przesłane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych osobie ubiegającej się o świadczenie wspierające na wskazany we wniosku adres poczty elektronicznej lub numer telefonu.

3. Nieodebranie informacji o przyznaniu świadczenia wspierającego nie wstrzymuje wypłaty tego świadczenia.

4. W sprawach odmowy przyznania świadczenia wspierającego, uchylenia lub zmiany prawa do świadczenia wspierającego oraz nienależnie pobranego świadczenia wspierającego Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję.

5. Decyzje, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, zaświadczenia, informacje i inne pisma w sprawie świadczenia wspierającego Zakład Ubezpieczeń Społecznych doręcza osobie ubiegającej się o świadczenie wspierające i osobie pobierającej świadczenie wspierające wyłącznie w postaci elektronicznej na jej profilu informacyjnym utworzonym w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Informacja o umieszczeniu na profilu informacyjnym decyzji, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, zaświadczenia, informacji i innego pisma w sprawie świadczenia wspierającego może zostać przesłana przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych osobie ubiegającej się o świadczenie wspierające lub osobie pobierającej świadczenie wspierające na wskazany we wniosku adres poczty elektronicznej lub numer telefonu.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, decyzje, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, zaświadczenia, informacje i inne pisma w sprawie świadczenia wspierającego uznaje się za doręczone:

- 1) w momencie ich odbioru przez osobę ubiegającą się o świadczenie wspierające lub osobę pobierającą świadczenie wspierające na profilu informacyjnym w systemie teleinformatycznym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych;
- 2) po upływie 14 dni od dnia umieszczenia decyzji, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, zaświadczenia, informacji i innego pisma w sprawie świadczenia wspierającego na profilu informacyjnym w systemie teleinformatycznym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych – w przypadku ich nieodebrania.

7. Osoba ubiegająca się o świadczenie wspierające i osoba pobierająca świadczenie wspierające doręczają do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych pisma wyłącznie w postaci elektronicznej na swoim profilu informacyjnym utworzonym w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

8. Decyzje, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, zaświadczenia, informacje i inne pisma, o których mowa w ust. 5, opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym, kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo zamieszcza się w nich imię, nazwisko i stanowisko służbowe osoby upoważnionej do ich wydania.

9. Pisma, o których mowa w ust. 7, doręczane do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w postaci elektronicznej na profilu informacyjnym założonym w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych składa się, opatrując je kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym albo wykorzystując sposób potwierdzania pochodzenia oraz integralności danych udostępniony bezpłatnie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w systemie teleinformatycznym.

10. Zakład Ubezpieczeń Społecznych może podejmować rozstrzygnięcia w sprawach świadczenia wspierającego, w tym rozstrzygnięcia w sprawach indywidualnych, w oparciu o wyłącznie zautomatyzowane przetwarzanie danych osobowych, pod warunkiem zapewnienia stronie, której dotyczy podejmowane rozstrzygnięcie, prawa do otrzymania stosownych wyjaśnień co do podstaw podjętego rozstrzygnięcia oraz prawa do uzyskania interwencji ludzkiej, do wyrażenia własnego stanowiska i do zakwestionowania takiego rozstrzygnięcia. W przypadku rozstrzygnięć podejmowanych w drodze decyzji strona, której dotyczy decyzja, może skorzystać z tych uprawnień w terminie miesiąca od dnia doręczenia decyzji.

11. Zakład Ubezpieczeń Społecznych gromadzi dokumentację w sprawie świadczenia wspierającego w systemie teleinformatycznym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w formie dokumentów elektronicznych oraz skanów dokumentów papierowych i innych załączników do wniosków.

12. Zakład Ubezpieczeń Społecznych udostępnia stronom postępowania, na ich wniosek, oraz organom uprawnionym na podstawie ustawy dokumentację zgromadzoną w sprawie świadczenia wspierającego w formie wydruków z systemu teleinformatycznego lub w formie elektronicznej określonej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, o ile strona postępowania lub inny organ ma techniczne możliwości odczytania tej dokumentacji. Tak udostępniona dokumentacja nie wymaga uwierzytelnienia.

13. Wydruki dokumentów z systemu teleinformatycznego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, w szczególności decyzji, wniosków oraz wezwań, mają moc równoważną z dokumentem elektronicznym znajdującym się w systemie teleinformatycznym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i nie wymagają uwierzytelnienia w postępowaniach administracyjnych oraz w postępowaniach sądowych.

Art. 14. Podwyższenie kwoty świadczenia wspierającego w związku z podwyższeniem ustawowej wysokości renty socjalnej następuje z urzędu i nie

wymaga wydania decyzji. Zakład Ubezpieczeń Społecznych udostępnia osobie pobierającej świadczenie wspierające informację o podwyższeniu tego świadczenia na jej profilu informacyjnym utworzonym w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Art. 15. Gromadzone przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych informacje, o których mowa w art. 9 ust. 4 i 5, informacje uzyskane lub zweryfikowane z rejestrów publicznych, o których mowa w art. 23 ust. 1, informacje o dacie złożenia wniosku, przyznaniu prawa do świadczenia wspierającego, w tym o okresie, na jaki świadczenie zostało przyznane, odmowie przyznania prawa do świadczenia wspierającego, w tym o dacie decyzji odmawiającej prawa do tego świadczenia, oraz uchyleniu prawa do świadczenia wspierającego, w tym o terminie, od którego świadczenie nie przysługuje, a także informacje o wartości wypłaconych świadczeń wspierających zasilają rejestr centralny, o którym mowa w art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. z 2026 r. poz. 508). Przepisy art. 14 ust. 4 pkt 2–4 i ust. 8 ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci stosuje się odpowiednio.

Art. 16. 1. Informacje, o których mowa w art. 9 ust. 4 i 5, informacje uzyskane lub zweryfikowane z rejestrów publicznych, o których mowa w art. 23 ust. 1, oraz informacje o wartości wypłaconych świadczeń wspierających są przetwarzane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w celu realizacji świadczenia wspierającego i w celu weryfikacji prawa do świadczenia wspierającego oraz przez ministra właściwego do spraw rodziny w celu nadzorowania realizacji świadczenia wspierającego.

2. Minister właściwy do spraw rodziny przetwarza dane w zakresie adresu poczty elektronicznej wskazanego we wniosku w celu przekazywania informacji związanych z uprawnieniami dla osób niepełnosprawnych.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji po otrzymaniu od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych numerów PESEL osób uprawnionych do świadczenia wspierającego niezwłocznie przekazuje z rejestru PESEL posiadane dane dotyczące zgonu, o których mowa w art. 8 pkt 26 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2026 r. poz. 384).

Art. 17. 1. Bank krajowy oraz spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 2, oraz minister właściwy do spraw rodziny, na potrzeby złożenia wniosku wraz z załącznikami, za pomocą systemu, o którym mowa

odpowiednio w art. 11 ust. 1 pkt 2 lub 3, w imieniu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, przetwarzają dane osobowe dotyczące osób, o których mowa w art. 9 ust. 4.

2. Osoby upoważnione przez bank krajowy, spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową albo ministra właściwego do spraw rodziny do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, są obowiązane do zachowania ich w poufności.

3. Bank krajowy, spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa oraz minister właściwy do spraw rodziny, którzy zapewniają możliwość złożenia wniosku wraz z załącznikami, za pomocą systemu, o którym mowa odpowiednio w art. 11 ust. 1 pkt 2 lub 3, zapewniają niezbędne środki techniczne i organizacyjne służące zapewnieniu bezpieczeństwa przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, oraz środki określone w art. 32 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.²⁾).

4. Bank krajowy, spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa oraz minister właściwy do spraw rodziny, którzy zapewniają możliwość złożenia wniosku wraz z załącznikami, za pomocą systemu, o którym mowa odpowiednio w art. 11 ust. 1 pkt 2 lub 3, udostępniają Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych informacje służące potwierdzeniu spełniania obowiązków określonych w art. 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych), a także umożliwiają Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych przeprowadzenie audytów i inspekcji.

5. Bank krajowy, spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa oraz minister właściwy do spraw rodziny, którzy zapewniają możliwość złożenia wniosku wraz z załącznikami, za pomocą systemu, o którym mowa odpowiednio w art. 11 ust. 1 pkt 2 lub 3, usuwają dane objęte treścią wniosku i załączników niezwłocznie po otrzymaniu informacji o potwierdzeniu złożenia wniosku przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 04.03.2021, str. 35.

6. W przypadku gdy bank krajowy, spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa lub minister właściwy do spraw rodziny, w celu umożliwienia złożenia wniosku wraz z załącznikami, za pomocą systemu, o którym mowa odpowiednio w art. 11 ust. 1 pkt 2 lub 3, korzystają z usług innego podmiotu, który będzie przetwarzał dane osobowe, o których mowa w ust. 1, uważa się, że podmiot ten przetwarza dane osobowe w imieniu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Przepisy ust. 2–5 stosuje się odpowiednio.

7. Podmiot prowadzący rachunek płatniczy oraz bank i spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa prowadzące rachunek inny niż płatniczy, a także wydawca instrumentu płatniczego są obowiązani zwrócić z tych rachunków Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych na jego wniosek kwoty świadczenia wspierającego przekazane po dniu śmierci osoby uprawnionej na ten rachunek albo instrument płatniczy.

8. Podmiot prowadzący rachunek płatniczy oraz bank i spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa prowadzące rachunek inny niż płatniczy, a także wydawca instrumentu płatniczego są zwolnieni od wypłaty pełnej lub częściowej kwoty, o której mowa w ust. 7, jeżeli przed otrzymaniem wniosku Zakładu Ubezpieczeń Społecznych dokonali z tych rachunków wypłat innym osobom i te wypłaty nie pozwalają zrealizować wniosku w całości lub w części, oraz w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku poinformują o tym Zakład Ubezpieczeń Społecznych, wraz ze wskazaniem osób, które pobrały wypłaty.

9. Zwrot kwot świadczenia wspierającego, o którym mowa w ust. 7, uznaje się za zwrot świadczeń nienależnie pobranych.

Art. 18. Zakład Ubezpieczeń Społecznych może bez zgody strony zmienić lub uchylić prawo do świadczenia wspierającego lub zmienić jego wysokość, jeżeli:

- 1) po ustaleniu prawa zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono nowe okoliczności mające wpływ na prawo do świadczenia wspierającego lub jego wysokość;
- 2) prawo zostało ustalone na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd przez osobę pobierającą to świadczenie;
- 3) prawo zostało ustalone w oparciu o inną decyzję lub orzeczenie sądu, które zostało następnie uchylone, zmienione albo stwierdzono jego nieważność;
- 4) ustalenie prawa do świadczenia wspierającego lub nieprawidłowe ustalenie jego wysokości nastąpiło na skutek błędu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Art. 19. Minister właściwy do spraw rodziny przechowuje w rejestrze centralnym, o którym mowa w art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, informacje, o których mowa w art. 15, przez okres 2 lat od dnia zaprzestania udzielania świadczenia wspierającego, z wyjątkiem informacji dotyczących osób, którym świadczenie wspierające nie zostało przyznane, które przechowuje się przez okres 1 roku od dnia, w którym decyzja w sprawie świadczenia wspierającego stała się ostateczna, lub od dnia pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia.

Art. 20. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przechowuje informacje, o których mowa w art. 15 i art. 16, dotyczące osób, którym świadczenie wspierające zostało przyznane, przez okres 2 lat od dnia zaprzestania udzielania świadczenia wspierającego, a informacje dotyczące osób, którym świadczenie wspierające nie zostało przyznane, przechowuje przez okres 1 roku od dnia, w którym decyzja w sprawie świadczenia wspierającego stała się ostateczna, lub od dnia pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia.

Art. 21. Informacje, o których mowa w art. 15 i art. 16, usuwa się niezwłocznie po upływie okresów przechowywania, o których mowa w art. 19 i art. 20.

Art. 22. Jeżeli wnioskodawca nie może złożyć w formie dokumentu elektronicznego zaświadczenia wymaganego dla potwierdzenia faktów lub stanu prawnego lub innego dokumentu niezbędnego w postępowaniu w sprawie świadczenia wspierającego, wnioskodawca może złożyć elektroniczną kopię takiego dokumentu, po uwierzytelnieniu jej kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym albo w inny sposób zapewniający możliwość potwierdzenia pochodzenia i integralności weryfikowanych danych w postaci elektronicznej.

Art. 23. 1. Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest obowiązany do samodzielnego uzyskania, lub weryfikacji, drogą elektroniczną z rejestrów publicznych, w tym z rejestru PESEL, oraz z własnych rejestrów odpowiednio informacji:

- 1) o których mowa w art. 9 ust. 4;
- 2) o posiadaniu decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia, obejmującej dane o: dacie złożenia wniosku o wydanie decyzji, dacie wydania decyzji, dacie ostateczności decyzji, dacie uprawomocnienia się decyzji, wartościach punktowych określających poziom potrzeby wsparcia, o których mowa w art. 4b ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej

oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, oraz okresie na jaki decyzja została wydana;

3) o zgonie.

2. W przypadku awarii systemów teleinformatycznych służących do wymiany, drogą elektroniczną, informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2, Zakład Ubezpieczeń Społecznych weryfikuje te informacje w drodze pisemnej wymiany informacji. Podmioty prowadzące rejestry publiczne przekazują te informacje niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

3. W przypadku braku możliwości samodzielnej weryfikacji przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2, z przyczyn nieleżących po stronie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Zakład Ubezpieczeń Społecznych wzywa wnioskodawcę do przedstawienia dokumentów potwierdzających te informacje.

Art. 24. 1. W przypadku złożenia nieprawidłowo wypełnionego wniosku Zakład Ubezpieczeń Społecznych wzywa wnioskodawcę do poprawienia lub uzupełnienia wniosku w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania. Niezastosowanie się do wezwania skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpatrzenia.

2. W przypadku gdy wnioskodawca złoży wniosek bez wymaganych dokumentów, w tym oświadczeń, Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjmuje wniosek i wyznacza termin niekrótszy niż 14 dni i nie dłuższy niż 30 dni na uzupełnienie brakujących dokumentów. Niezastosowanie się do wezwania skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpatrzenia.

3. W przypadku gdy przyczyną niedostarczenia wymaganego dokumentu przez wnioskodawcę jest brak wydania dokumentu przez właściwą instytucję w ustawowo określonym terminie, świadczenie wspierające przysługuje od dnia, w którym wniosek został złożony.

Art. 25. 1. W przypadku zmiany informacji przekazanych we wniosku lub dołączonych do niego załącznikach osoba ubiegająca się o świadczenie wspierające lub pobierająca świadczenie wspierające jest obowiązana do powiadomienia o tym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, na swoim profilu informacyjnym założonym w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, w terminie 7 dni od dnia wystąpienia tych zmian.

2. Osoby ubiegające się o świadczenie wspierające lub pobierające świadczenie wspierające, instytucje publiczne i organizacje pozarządowe są obowiązane do udzielania, na żądanie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, wyjaśnień oraz informacji co do okoliczności mających wpływ na prawo do świadczenia wspierającego.

Art. 26. 1. Prawo do świadczenia wspierającego ustala się od miesiąca, w którym wpłynął wniosek.

2. Jeżeli w okresie 3 miesięcy, licząc od dnia wydania decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia, zostanie złożony wniosek, prawo do świadczenia wspierającego ustala się od miesiąca, w którym złożono wniosek o wydanie decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia.

3. Jeżeli osoba, o której mowa w art. 3 ust. 2,łoży wniosek w okresie 3 miesięcy od dnia ukończenia przez nią 18. roku życia, prawo do świadczenia wspierającego ustala się od miesiąca ukończenia przez tę osobę 18. roku życia.

4. W przypadku złożenia do sądu odwołania od decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia termin, o którym mowa w ust. 2, liczy się od dnia uprawomocnienia się decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia.

5. Prawo do świadczenia wspierającego ustala się na czas ważności decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia, do ostatniego dnia miesiąca, w którym upływa termin ważności tej decyzji.

6. Kwotę świadczenia wspierającego przysługującą za niepełny miesiąc ustala się, dzieląc kwotę świadczenia przez liczbę wszystkich dni kalendarzowych w tym miesiącu, a otrzymaną kwotę mnoży się przez liczbę dni kalendarzowych, za które świadczenie przysługuje. Kwotę świadczenia wspierającego przysługującą za niepełny miesiąc zaokrągla się do 10 groszy w górę.

Art. 27. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wypłaca świadczenie wspierające wyłącznie w formie bezgotówkowej na wskazany we wniosku numer rachunku płatniczego w kraju lub numer wydanego w kraju instrumentu płatniczego w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych.

Art. 28. 1. W przypadku złożenia wniosku przez więcej niż jedną osobę uprawnioną do jego złożenia, prawo do świadczenia wspierającego ustala się z wniosku osoby, która pierwszałoży wniosek.

2. Jeżeli osoba, której ma zostać ustalone prawo do świadczenia wspierającego, nie posiada decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia wniosek pozostawia się bez rozpatrzenia.

3. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w przypadku wątpliwości dotyczących spełniania warunków do otrzymywania świadczenia wspierającego, w szczególności warunku zamieszkiwania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, może wezwać osobę ubiegającą się o świadczenie wspierające lub pobierającą świadczenie wspierające do udzielenia, w tym osobistego, wyjaśnień oraz informacji co do okoliczności mających wpływ na prawo do świadczenia wspierającego, w wyznaczonym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych terminie.

4. Zakład Ubezpieczeń Społecznych pozostawia wniosek bez rozpatrzenia, jeżeli osoba, która została wezwana do udzielenia wyjaśnień lub informacji co do okoliczności mających wpływ na prawo do świadczenia wspierającego, w szczególności spełniania warunku zamieszkiwania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie udzieli tych wyjaśnień lub informacji w wyznaczonym terminie.

5. Wypłata świadczenia wspierającego podlega wstrzymaniu, jeżeli osoba pobierająca świadczenie wspierające odmówiła udzielenia lub nie udzieliła w wyznaczonym terminie wyjaśnień co do okoliczności mających wpływ na prawo do świadczenia wspierającego.

6. W przypadku udzielenia wyjaśnień, o których mowa w ust. 5, świadczenie wspierające wypłaca się od miesiąca, w którym wpłynęły wyjaśnienia, do końca okresu, na jaki przyznano prawo do świadczenia wspierającego, jeżeli osoba ta spełnia warunki określone w ustawie.

Art. 29. 1. Osoba, która nienależnie pobrała świadczenie wspierające, jest obowiązana do jego zwrotu.

2. Za nienależnie pobrane świadczenie wspierające uważa się świadczenie wypłacone:

- 1) na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd przez osobę pobierającą świadczenie wspierające;
- 2) mimo braku prawa do świadczenia wspierającego;
- 3) osobie innej niż osoba uprawniona do świadczenia wspierającego z przyczyn niezależnych od organu, który przyznał to świadczenie.

3. Od kwot nienależnie pobranego świadczenia wspierającego są naliczane odsetki ustawowe za opóźnienie, chyba że przyznanie świadczenia wspierającego było następstwem błędu podmiotu realizującego zadania w zakresie tego świadczenia.

4. Należności z tytułu nienależnie pobranego świadczenia wspierającego ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat od dnia, w którym decyzja o ustaleniu i zwrocie nienależnie pobranego świadczenia wspierającego stała się ostateczna.

5. Bieg przedawnienia przerywa:

- 1) odroczenie terminu płatności należności,
- 2) rozłożenie spłaty należności na raty,
- 3) zastosowanie środka egzekucyjnego, o którym dłużnik został powiadomiony,
- 4) ogłoszenie upadłości dłużnika

– przy czym po przerwaniu biegu terminu przedawnienia biegnie on na nowo od dnia następującego odpowiednio po dniu odroczenia terminu płatności należności, rozłożenia spłaty należności na raty, zastosowania środka egzekucyjnego, o którym dłużnik został powiadomiony, lub ogłoszenia upadłości.

6. Decyzja o ustaleniu i zwrocie nienależnie pobranego świadczenia wspierającego nie jest wydawana, jeżeli od dnia jego pobrania upłynęło więcej niż 2 lata.

7. Kwoty nienależnie pobranego świadczenia wspierającego łącznie z odsetkami ustawowymi za opóźnienie ustalone ostateczną decyzją podlegają potrąceniu z wypłacanego świadczenia wspierającego oraz ze świadczeń z ubezpieczeń społecznych wypłacanych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

8. Nienależnie pobrane świadczenie wspierające podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2026 r. poz. 268, 516 i 739).

9. Kwoty nienależnie pobranego świadczenia wspierającego podlegają zwrotowi łącznie z odsetkami ustawowymi za opóźnienie na rachunek bankowy wskazany przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Odsetki są naliczane od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu wypłaty świadczenia wspierającego do dnia spłaty.

10. Zakład Ubezpieczeń Społecznych może odstąpić od żądania zwrotu kwoty nienależnie pobranego świadczenia wspierającego łącznie z odsetkami w całości lub w części, odroczyć termin płatności albo rozłożyć na raty, jeżeli zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności dotyczące sytuacji osoby, której było ustalone prawo do świadczenia wspierającego. Do nienależnie pobranego świadczenia wspierającego stosuje się odpowiednio przepisy art. 84 ust. 8a–8e ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

11. W przypadku śmierci osoby, która pobrała nienależnie świadczenie wspierające, należności, o których mowa w ust. 2 i 9, wygasają.

Art. 30. 1. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), przy czym:

- 1) jeżeli przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego przewidują wydanie postanowienia kończącego postępowanie w sprawie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych w tych przypadkach wydaje decyzję;
- 2) od wydanych w trakcie postępowania innych postanowień Zakładu Ubezpieczeń Społecznych zażalenie nie przysługuje;
- 3) organem wyższego stopnia w stosunku do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jest Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

2. Od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych przysługuje odwołanie do sądu na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2026 r. poz. 468 i 473). Przepisy art. 83 ust. 3 i 5–7 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stosuje się odpowiednio.

3. W postępowaniu z odwołania od decyzji w przedmiocie odmowy przyznania świadczenia wspierającego nie podlega kontroli sądowej decyzja ustalająca poziom potrzeby wsparcia.

4. W przypadku oparcia odwołania od decyzji w przedmiocie odmowy przyznania świadczenia wspierającego wyłącznie na zarzutach dotyczących decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia, sąd odrzuca odwołanie.

Rozdział 5

Finansowanie świadczenia wspierającego

Art. 31. 1. Świadczenie wspierające, w tym koszty jego obsługi, oraz składki na ubezpieczenia zdrowotne, a także składki, o których mowa w art. 6 ust. 1, są finansowane z budżetu państwa.

2. Koszty obsługi, o których mowa w ust. 1, wynoszą 1 % kwoty przeznaczonej na wypłatę świadczenia wspierającego.

3. Zwroty nienależnie pobranych świadczeń wspierających w trakcie danego roku budżetowego nie mają wpływu na wysokość kosztów obsługi, o których mowa w ust. 2.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, na wniosek ministra właściwego do spraw rodziny, działającego w porozumieniu z właściwymi

dysponentami części budżetowych, może dokonywać przeniesień wydatków budżetowych między częściami budżetu państwa, działami, rozdziałami i paragrafami klasyfikacji wydatków, z przeznaczeniem na zadania wynikające z niniejszej ustawy.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, na wniosek Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, może dokonywać przeniesień wydatków budżetowych w ramach części, której dysponentem jest Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, z przeznaczeniem na zadania wynikające z niniejszej ustawy.

6. Wydatki zaplanowane na zadania wynikające z niniejszej ustawy, w częściach budżetowych, z wyłączeniem rezerw celowych, oraz przeniesione w trybie, o którym mowa w ust. 4 i 5, nie mogą być przeznaczane na realizację innych zadań.

Art. 32. 1. Zakład Ubezpieczeń Społecznych sporządza sprawozdanie rzeczowo-finansowe z wykonywania zadań z zakresu świadczenia wspierającego za okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku i przekazuje je ministrowi właściwemu do spraw rodziny, drogą elektroniczną, w sposób określony przez tego ministra, w terminie do dnia 15 lutego roku następującego po roku, za który jest przekazywane sprawozdanie.

2. Sprawozdania rzeczowo-finansowe z wykonywania zadań z zakresu realizacji ustawy są przekazywane zgodnie ze wzorami udostępnionymi drogą elektroniczną przez ministra właściwego do spraw rodziny.

3. Minister właściwy do spraw rodziny może, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, wystąpić do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o sporządzenie i przekazanie sprawozdań z wykonywania zadań z zakresu świadczenia wspierającego w innych terminach i za inne okresy niż określone w ust. 1.

Rozdział 6

Zmiany w przepisach

Art. 33–58. (pominięte)³⁾

Rozdział 7

Przepisy przejściowe, dostosowujące i przepis końcowy

Art. 59. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, w terminie do dnia 1 października 2023 r., zamieści na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej informację o wymogach, które muszą spełniać, na potrzeby złożenia wniosku

³⁾ Zamieszczone w obwieszczeniu Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 19 czerwca 2026 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o świadczeniu wspierającym (Dz. U. poz. 873).

o ustalenie prawa do świadczenia wspierającego oraz załączników do wniosku, banki krajowe, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe świadczące usługi drogą elektroniczną oraz minister właściwy do spraw rodziny.

Art. 60. 1. Do dnia 31 grudnia 2024 r. do zamówień na usługi lub dostawy udzielane przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw rodziny, ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego i ministra właściwego do spraw pracy oraz Zakład Ubezpieczeń Społecznych w związku z wdrożeniem realizacji świadczenia wspierającego, w tym obsługi objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym osoby pobierającej świadczenie wspierające oraz obsługi objęcia ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi oraz ubezpieczeniem zdrowotnym osoby, o której mowa w art. 6c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 40, przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1710, 1812, 1933 i 2185 oraz z 2023 r. poz. 412 i 825).

2. Do dnia 31 grudnia 2024 r. do zamówień na usługi lub dostawy udzielane przez wojewodę, w związku z wdrożeniem rozwiązań wynikających z wydawania przez wojewódzkie zespoły do spraw orzekania o niepełnosprawności decyzji ustalających poziom potrzeby wsparcia nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych.

3. Zamawiający, w terminie 7 dni od dnia udzielenia zamówienia, o którym mowa w ust. 1 lub 2, zamieszcza w Biuletynie Zamówień Publicznych informację o udzieleniu tego zamówienia, w której podaje:

- 1) nazwę i adres siedziby zamawiającego;
- 2) datę i miejsce zawarcia umowy lub informację o zawarciu umowy drogą elektroniczną;
- 3) opis przedmiotu umowy, z wyszczególnieniem odpowiednio ilości rzeczy lub innych dóbr oraz zakresu usług;
- 4) cenę albo cenę maksymalną, jeżeli cena nie jest znana w chwili zamieszczenia ogłoszenia;
- 5) okoliczności faktyczne uzasadniające udzielenie zamówienia bez zastosowania przepisów o zamówieniach publicznych;
- 6) nazwę (firmę) podmiotu albo imię i nazwisko osoby, z którymi została zawarta umowa.

Art. 61. 1. Do zamówień na usługi lub dostawy udzielane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, w związku z realizacją przepisów dotyczących wydłużenia okresu ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne na preferencyjnych zasadach dla niektórych płatników składek, o których mowa w art. 112a ustawy zmienianej w art. 40, nie stosuje się przepisów o zamówieniach publicznych.

2. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, w terminie 7 dni od dnia udzielenia zamówienia, o którym mowa w ust. 1, zamieszcza w Biuletynie Zamówień Publicznych informację o udzieleniu tego zamówienia, w której podaje:

- 1) nazwę i adres siedziby zamawiającego;
- 2) datę i miejsce zawarcia umowy lub informację o zawarciu umowy drogą elektroniczną;
- 3) opis przedmiotu umowy, z wyszczególnieniem odpowiednio ilości rzeczy lub innych dóbr oraz zakresu usług;
- 4) cenę albo cenę maksymalną, jeżeli cena nie jest znana w chwili zamieszczenia ogłoszenia;
- 5) okoliczności faktyczne uzasadniające udzielenie zamówienia bez zastosowania przepisów o zamówieniach publicznych;
- 6) nazwę (firmę) podmiotu albo imię i nazwisko osoby, z którymi została zawarta umowa.

Art. 62. W latach 2024–2026 koszty obsługi, o których mowa w art. 31 ust. 1, wynoszą 2 % kwoty przeznaczonej na wypłatę świadczenia wspierającego.

Art. 63. 1. W sprawach o świadczenie pielęgnacyjne i specjalny zasiłek opiekuńczy, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 43 w brzmieniu dotychczasowym, do których prawo powstało do dnia 31 grudnia 2023 r., stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Osoby, którym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, albo od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, na zasadach obowiązujących do dnia 31 grudnia 2023 r., przyznane zostało co najmniej do dnia 31 grudnia 2023 r. prawo do świadczenia pielęgnacyjnego albo specjalnego zasiłku opiekuńczego, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 43 w brzmieniu dotychczasowym, zachowują, na zasadach obowiązujących do dnia 31 grudnia 2023 r., prawo odpowiednio do świadczenia pielęgnacyjnego albo specjalnego zasiłku opiekuńczego nie dłuższej jednak niż do końca okresu, na który prawo zostało przyznane, z uwzględnieniem ust. 3 i 4.

3. Osoby, o których mowa w ust. 2, zachowują prawo odpowiednio do świadczenia pielęgnacyjnego albo specjalnego zasiłku opiekuńczego na zasadach obowiązujących do dnia 31 grudnia 2023 r., również w przypadku, gdy osobie nad którą sprawują opiekę zostało wydane nowe orzeczenie o stopniu niepełnosprawności albo orzeczenie o niepełnosprawności. Warunkiem zachowania prawa odpowiednio do świadczenia pielęgnacyjnego albo specjalnego zasiłku opiekuńczego na zasadach określonych w zdaniu pierwszym jest złożenie wniosku o nowe orzeczenie o stopniu niepełnosprawności albo o niepełnosprawności w terminie 3 miesięcy od dnia następującego po dniu, w którym upłynął termin ważności dotychczasowego orzeczenia o stopniu niepełnosprawności albo orzeczenia o niepełnosprawności, a następnie złożenie wniosku o ustalenie prawa odpowiednio do świadczenia pielęgnacyjnego albo specjalnego zasiłku opiekuńczego w terminie 3 miesięcy, licząc od wydania orzeczenia o stopniu niepełnosprawności albo o niepełnosprawności.

4. Prawo do specjalnego zasiłku opiekuńczego na zasadach określonych w ust. 1–3 przysługuje również po upływie okresu zasiłkowego w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 43, na który prawo zostało przyznane, jeżeli wniosek o ustalenie prawa do specjalnego zasiłku opiekuńczego na nowy okres zasiłkowy zostanie złożony w terminie 3 miesięcy od dnia następującego po dniu, w którym zakończył się dotychczasowy okres zasiłkowy.

5. Kwoty przysługujące na podstawie przepisów dotychczasowych:

- 1) świadczenia pielęgnacyjnego – podlegają waloryzacji w trybie i na zasadach określonych w art. 17 ust. 3a–3d ustawy zmienianej w art. 43 w brzmieniu dotychczasowym;
- 2) specjalnego zasiłku opiekuńczego – podlegają weryfikacji w trybie i na zasadach określonych w rozdziale 4 ustawy zmienianej w art. 43 w brzmieniu dotychczasowym.

6. Świadczenie pielęgnacyjne albo specjalny zasiłek opiekuńczy, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 43 w brzmieniu dotychczasowym, albo zasiłek dla opiekuna, o którym mowa w ustawie zmienianej w art. 51, nie przysługują jeżeli osoba wymagająca opieki ma przyznane prawo do świadczenia wspierającego.

7. W przypadku gdy osoba wymagająca opieki lub osoba uprawniona do jej reprezentowania złożyły wniosek o ustalenie prawa do świadczenia wspierającego postępowanie z wniosku o ustalenie prawa do świadczenia pielęgnacyjnego lub specjalnego zasiłku opiekuńczego, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 43 w brzmieniu dotychczasowym, lub zasiłku dla opiekuna, o którym mowa w ustawie

zmienianej w art. 51, zawiesza się do czasu rozstrzygnięcia sprawy z wniosku o ustalenie prawa do świadczenia wspierającego.

8. W przypadku podjęcia zawieszonego postępowania, o którym mowa w ust. 7, prawo do świadczenia pielęgnacyjnego lub specjalnego zasiłku opiekuńczego, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 43 w brzmieniu dotychczasowym, lub zasiłku dla opiekuna, o którym mowa w ustawie zmienianej w art. 51, ustala się po dokonaniu przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych rozstrzygnięcia sprawy z wniosku o ustalenie prawa do świadczenia wspierającego.

9. Wypłata świadczenia pielęgnacyjnego lub specjalnego zasiłku opiekuńczego, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 43 w brzmieniu dotychczasowym, lub zasiłku dla opiekuna, o którym mowa w ustawie zmienianej w art. 51, podlega wstrzymaniu, jeżeli osoba wymagająca opieki lub osoba uprawniona do jej reprezentowania złożyła wniosek o ustalenie prawa do świadczenia wspierającego.

10. W przypadku odmowy przyznania osobie wymagającej opieki świadczenia wspierającego lub pozostawienia wniosku o to świadczenie bez rozpatrzenia, odpowiednio świadczenie pielęgnacyjne albo specjalny zasiłek opiekuńczy, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 43 w brzmieniu dotychczasowym, albo zasiłek dla opiekuna, o którym mowa w ustawie zmienianej w art. 51, wypłaca się od miesiąca, w którym wstrzymano ich wypłatę do końca okresu na jaki je przyznano, jeżeli osoba spełnia warunki określone w ustawie zmienianej w art. 43 w brzmieniu dotychczasowym.

11. Za nienależnie pobrane świadczenie pielęgnacyjne albo specjalny zasiłek opiekuńczy, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 43 w brzmieniu dotychczasowym, albo zasiłek dla opiekuna, o którym mowa w ustawie zmienianej w art. 51, uważa się świadczenie lub zasiłek wypłacone za okres, za który osoba wymagająca opieki otrzymała świadczenie wspierające.

12. W przypadku śmierci osoby wymagającej opieki, osoba pobierająca na podstawie ust. 1–4 świadczenie pielęgnacyjne albo specjalny zasiłek opiekuńczy, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 43, albo zasiłek dla opiekuna, o którym mowa w ustawie zmienianej w art. 51, zachowuje, do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpił zgon osoby wymagającej opieki, prawo odpowiednio do świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego albo do zasiłku dla opiekuna, chyba że zgon osoby wymagającej opieki nastąpił przed dniem 1 stycznia 2024 r.

13. Osoba pobierająca na zasadach określonych w ust. 12 świadczenie pielęgnacyjne albo specjalny zasiłek opiekuńczy, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 43, albo zasiłek dla opiekuna, o którym mowa w ustawie zmienianej w art. 51, nie traci prawa odpowiednio do:

- 1) świadczenia rodzicielskiego, o którym mowa w art. 17c ustawy zmienianej w art. 43;
- 2) dodatku do zasiłku rodzinnego, o którym mowa w art. 10 ustawy zmienianej w art. 43;
- 3) świadczenia pielęgnacyjnego albo specjalnego zasiłku opiekuńczego, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 43, albo zasiłku dla opiekuna, o którym mowa w ustawie zmienianej w art. 51, pomimo podjęcia zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej lub ustalenia tej osobie prawa do emerytury, renty, renty rodzinnej z tytułu śmierci małżonka przyznanej w przypadku zbiegu prawa do renty rodzinnej i innego świadczenia emerytalno-rentowego, renty socjalnej, zasiłku stałego, nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego, zasiłku przedemerytalnego, świadczenia przedemerytalnego lub rodzicielskiego świadczenia uzupełniającego, o którym mowa w ustawie z dnia 31 stycznia 2019 r. o rodzicielskim świadczeniu uzupełniającym lub świadczenia pieniężnego przyznanego na zasadach określonych w ustawie z dnia 8 lutego 2023 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym członkom rodziny funkcjonariuszy lub żołnierzy zawodowych, których śmierć nastąpiła w związku ze służbą albo podjęciem poza służbą czynności ratowania życia lub zdrowia ludzkiego albo mienia.

14. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta nie opłaca składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe za osobę pobierającą, na zasadach określonych w ust. 12, świadczenie pielęgnacyjne albo specjalny zasiłek opiekuńczy, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 43, albo zasiłek dla opiekuna, o którym mowa w ustawie zmienianej w art. 51.

15. Do osób pobierających na podstawie przepisów dotychczasowych świadczenie pielęgnacyjne albo specjalny zasiłek opiekuńczy, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 43, albo zasiłek dla opiekuna, o którym mowa w ustawie zmienianej w art. 51, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 35 w brzmieniu dotychczasowym.

16. Organ właściwy w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 43, w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego przepisu, informuje osoby pobierające

świadczenie pielęgnacyjne albo specjalny zasiłek opiekuńczy, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 43, albo zasiłek dla opiekuna, o którym mowa w ustawie zmienianej w art. 51, o zmianach w zasadach dotyczących uprawnień do świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego i zasiłku dla opiekuna.

Art. 64. 1. Osoba wymagająca opieki:

- 1) na którą przyznano na podstawie przepisów dotychczasowych prawo do świadczenia pielęgnacyjnego albo specjalnego zasiłku opiekuńczego, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 43, albo prawo do zasiłku dla opiekuna, o którym mowa w ustawie zmienianej w art. 51,
- 2) na którą przyznano prawo do świadczenia pielęgnacyjnego na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 43 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – może otrzymać świadczenie wspierające od dnia 1 stycznia 2024 r., także w przypadku, gdy w decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia, potrzebę tę określono na poziomie od 70 do 89 punktów w skali potrzeby wsparcia, o której mowa w art. 4b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 39, o ile spełnia warunki uprawniające do tego świadczenia, z uwzględnieniem art. 9 ust. 2 i art. 26.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, wysokość świadczenia wspierającego ustala się zgodnie z przepisami art. 4 ust. 1 pkt 3–6.

Art. 65. 1. Wnioski o wydanie decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia, o których mowa w art. 6b^[3] ust. 1 ustawy zmienianej w art. 39, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, składa się od dnia 1 stycznia 2024 r.

2. Decyzje ustalające poziom potrzeby wsparcia, o których mowa w art. 6b^[3] ust. 1 ustawy zmienianej w art. 39, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wydaje się od dnia 1 stycznia 2024 r.

3. W decyzjach, o których mowa w art. 6b^[3] ust. 1 ustawy zmienianej w art. 39, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wydanych w wyniku rozpatrzenia wniosków złożonych w okresie od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r., poziom potrzeby wsparcia, o którym mowa w art. 4b ust. 3 ustawy zmienianej w art. 39, ustala się od dnia złożenia wniosku.

4. Decyzję ustalającą poziom potrzeby wsparcia, o której mowa w ust. 3, wydaje się na okres, na który osoba została zaliczona do osób niepełnosprawnych na podstawie ostatecznego orzeczenia, ustalającego stopień niepełnosprawności, albo orzeczenia, o którym mowa w art. 5 albo art. 62, o których mowa

w art. 6b^[4] ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 39, jednakże na okres nie dłuższy niż 7 lat, liczony od dnia złożenia wniosku.

Art. 66. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” komunikat określający dzień wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających świadczenie usługi określonej w art. 6b^[3] ust. 4 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 39, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Komunikat ogłasza się w terminie co najmniej 14 dni przed dniem wdrożenia rozwiązań technicznych określonym w tym komunikacie.

Art. 67. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego, w terminie do 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego przepisu, jest obowiązany przekazać wojewódzkim zespołom do spraw orzekania o niepełnosprawności środki finansowe w wysokości 11,40 mln zł, o których mowa w art. 70 ust. 1 pkt 2 lit. a, na wdrożenie ustawy.

Art. 68. Przepisy art. 64 ust. 4 pkt 12 i 13 ustawy zmienianej w art. 49, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się po raz pierwszy do sprawozdań za 2024 r.

Art. 69. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego, po upływie roku od dnia wejścia w życie ustawy, dokona przeglądu stosowania przepisów ustawy oraz standardów, o których mowa w art. 4b ustawy zmienianej w art. 39, przepisów wydanych na podstawie art. 6b^[6] ust. 4 ustawy zmienianej w art. 39 oraz procedur postępowania w sprawach dotyczących ustalania poziomu potrzeby wsparcia, w celu dokonania oceny poziomów potrzeby wsparcia, od których uzależniona jest wysokość świadczenia wspierającego oraz przedstawienia rekomendacji Radzie Ministrów w kwestii ewentualnej konieczności podjęcia działań korygujących w systemie udzielania świadczenia wspierającego lub w innych systemach wykorzystujących ustalanie poziomu potrzeby wsparcia.

Art. 70. 1. W latach 2023–2033 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym ustawy zmienianej w art. 39 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi: 2140,79 mln zł, z tego:

- 1) w części 44 – Zabezpieczenie społeczne w:
 - a) 2023 r. – 7,60 mln zł,
 - b) 2024 r. – 3,13 mln zł,

- c) 2025 r. – 1,89 mln zł,
 - d) 2026 r. – 1,95 mln zł,
 - e) 2027 r. – 2,00 mln zł,
 - f) 2028 r. – 2,05 mln zł,
 - g) 2029 r. – 2,11 mln zł,
 - h) 2030 r. – 2,23 mln zł,
 - i) 2031 r. – 2,29 mln zł,
 - j) 2032 r. – 2,35 mln zł;
- 2) w części 85 – Województwa w:
- a) 2023 r. – 11,40 mln zł,
 - b) 2024 r. – 197,22 mln zł,
 - c) 2025 r. – 205,56 mln zł,
 - d) 2026 r. – 214,20 mln zł,
 - e) 2027 r. – 223,08 mln zł,
 - f) 2028 r. – 232,30 mln zł,
 - g) 2029 r. – 241,92 mln zł,
 - h) 2030 r. – 251,92 mln zł,
 - i) 2031 r. – 262,36 mln zł,
 - j) 2032 r. – 273,23 mln zł.

2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, zostanie zastosowany mechanizm korygujący, polegający na zmniejszeniu kosztów związanych z obsługą realizacji zadań wynikających z ustawy zmienianej w art. 39.

3. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitów wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz dokonania oceny wykorzystania danego limitu według stanu na koniec każdego roku jest minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego.

4. Organami właściwymi do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2, są:

- 1) w zakresie części budżetowej 44 – Zabezpieczenie społeczne – minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego;
- 2) w zakresie części budżetowej 85 – Województwa – wojewodowie.

Art. 71. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 4 ust. 1:

- a) pkt 3 – w zakresie osób, którym w decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia potrzebę tę określono na poziomie 85 i 86 punktów w skali potrzeby wsparcia, o której mowa w art. 4b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 39,
- b) pkt 4,
- c) pkt 5 – w zakresie osób, którym w decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia potrzebę tę określono na poziomie 78 i 79 punktów w skali potrzeby wsparcia, o której mowa w art. 4b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 39

– które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.;

2) art. 4 ust. 1:

- a) pkt 5 – w zakresie osób, którym w decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia potrzebę tę określono na poziomie 75–77 punktów w skali potrzeby wsparcia, o której mowa w art. 4b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 39,

b) pkt 6

– które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.;

3) art. 37, art. 38, art. 42, art. 43 pkt 2 i 7, art. 44 pkt 3 lit. b i pkt 4, art. 47, art. 49, art. 50, art. 52–54, art. 57, art. 59, art. 60, art. 63 ust. 5 i 16, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia⁴⁾;

4) art. 40 pkt 13 i 14 oraz art. 61, które wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2023 r.;

5) art. 39, który wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- a) pkt 5 w zakresie art. 6b^[3] ust. 4 pkt 1, który wchodzi w życie z dniem wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających świadczenie usługi określonej w art. 6b^[3] ust. 4 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 39, określonym w komunikacie, o którym mowa w art. 66,

b) pkt 10–13, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;

6) art. 56 pkt 1, art. 67 i art. 70, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;

7) art. 56 pkt 2, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 1 lipca 2023 r.

⁴⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 26 lipca 2023 r.